DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 27sten AUGUSTUS, 1825. N. 34.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden. door De Weduwe WM. LEE.

INTERDICT.

ALZOO de Sambos *Mathias, Martien en Johannes* Slaven van den Heer H. Rojer zich van hunnen meester hebben geabsenteerd, zonder dat dezelven tot hiertoe zyn uitvindig te maken; zoo is het dat de Raad Fiscaal elk en een ieder by deze doet interdiceren om gemelde Slaven optehouden, of op hunne vaartuigen te ontvangen, op pœne als naar regten.

De Raad Fiscaal dezer en onderhoorige Eilanden,

RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat den 15den Augustus 1825.

Fiscaal's Kantoor, den 26sten Augustus 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM HK GORSIRA. Tweede Klerk.

Den 12den Augustus 1825.

OP Maandag den 29sten dezer maand Augustus zal op Publieke Opveiling verkocht worden, de nalatenschap van wylen den Heer PHILIP ST. JAGO LEYBA, bestaande in een Huis en verdere gebouwen staande en gelegen alhier aan de Overzyde dezer haven. Een dito do. staande en gelegen alhier op Pietermaai en een stuk gronds mede op Pietermaai gelegen, en voorts andere goederen tot de opgemelde nalatenschap behoorende.

UITTREKSEL VAN DE GACETA DE COLOMBIA.

Bogota, 12den Juny 1825.

De Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden aan Zyne Excellentie den Secretaris der buitenlandsche zaken van de Republiek van Colombia.

Myn Heer!—De Luitenant Kolonel J. W. C. De Quartel, die alhier op den 24sten February laatstleden aangekomen is, van zyne zending naar het gouvernement van Uwe Excellentie, heeft my in persoon herhaald, hetgene hy my reeds gemeld heeft, wegens het vriendelyke en heusch onthaal, hetwelke hy zoo wel van Uwe Excellentie als van de andere hoogere als mindere gezaghebbenden genoten heeft, gelyk mede voor die goede behandeling welke hem aldaar bejegend is, waarvoor ik de eer heb mits dezen myne gevoelens van dankbaarheid uittedrukken; en ik betuig aan Uwe Excellentie in het byzonder myne opregte erkentenis, zoo voor de welwillendheid jegens gemeld officier of gezant van het gouvernement der Nederlanden als voor de bewezene goede gezindheid jegens gemeld gouvernement.

Ik heb bereids gelegenheid gehad om myn gouvernement te berigten wegens den uitslag der onderhandelingen van den Luitenant Kolonel De Quartel met Uwe Excellentie, hetwelke zonder twyfel zeer voldaan zal wezen, over hetgene reeds verhandeld en bewerkstelligd is geworden, niettegenstaande dat het doel der zending van gemeld officier niet ten volle is bereikt geworden, waardoor myn Souverein gewis met de gezindheid van het gouvernement van Colombia en van den toestand der gemelde Republiek zal bekend worden, hetgene ik my vlei, aan hem met de grootste naauwkeurigheid is gedaan geworden, hetwelke Zyne Majesteit in staat zal stellen om het besluit ten uitvoer te brengen wegens het sluiten van naauwere betrekkingen tusschen de Nederlanden en Colombia en de uitbreiding van onderlinge betrekkingen tusschen de onderdanen en burgers dier gouvernementen.

Het zal voor my zeer aangenaam zyn, om, binnen korten tyd, gelyk ik hoop, het werktuig te zyn van het besluit van mynen Souverein, om met Colombia betrekkingen aantegaan, welke, door de reeds bestaande onderlinge vriendschap tusschen haar en de Nederlanden, van duur en voordeelig voor beiden mogen zyn.

Intusschen zal ik van mynen kant niet het minste verzuimen, om deze vriendschap tusschen myn gouvernement en dat van Colombia te onderhouden, verzekerd zynde van gelyke gezindheid der verscheidene gezaghebbenden van deze republiek jegens de Nederlanden.

Nopens de Handel Agenten die reeds benoemd zyn voor de departementen Venezuela en Zulia en die te La Guayra en Maracaybo wonen, gelyk mede die welke hierna mogten benoemd worden voor Colombia, twyfel ik geenzints aan de bescherming welke Uwe Excellentie hen zal gelieven te verleenen in de uitvoering der pligten van hunne onderlinge ambten; en voor hetgene betreffende de belangens der Hollandsche Natie en derzelver onderdanen, neem ik de vryheid dezelve aan Uwe Excellentie aantebeveelen, vertrouwende op de grondbeginzelen van geregtigheid en vryheid van het gouvernement van Colombia en op de bekende goede gezindheid van gemeld gouvernement jegens het myne.

Ik bedien my van deze gelegenheid om uwe excellentie te betuigen, de gevoelens der hooge achting, waarmede ik de eer heb my te noemen

Uwe Excellentie's
Onderd. en Dw. Dienaar,
CANTZ'LAAR.

UITTREKSEL VAN ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

AUGUSTUS 17.

Italiaansche Confederatie.—Het Journal des Debats van den 29sten Mei behelst het volgende uittreksel van eenen byzonderen brief gedagteekend Milan, den 18den Mei:

"Sedert de plegtige aankomst van den keizer en keizerin van Oostenryk, heeft deze stad eene levendig uitzigt aangenomen. De achtbare personaadjen die uitgenoodigd waren om elkander alhier te ontmoeten, kwamen achtereenvolgend aan. De koning en koningin van Napels, de hertogin van Parma en de groot hertogin van Toskanen zyn reeds binnen onze muren. Het is niet bekend wanneer de koning van Sardinien zal aankomen, of dat hy in het geheel niet zal aankomen. Wy zyn verzekerd dat de conferentien tusschen den kanzelier van Oostenryk en de ambassadeurs van Frankryk, Rusland, Pruisen en Engeland met den 1sten Juny zullen beginnen. Andere conferentien zullen gehouden worden tusschen hem en de staats ministers van Napels, Toskanen, Parma, Modena en Sardinien, alwaar de kardinaal den Heiligen vader, in kwaliteit als buitengewonen ambassadeur zal vertegenwoordigen.

"Deze dubbelde conferentien schynen onderscheidenlyke oogmerken te hebben. De eene is het ontworpene plan ter schikking der zaken van de Grieken en de Ottomansche Porte: eene schikking dubbeld wenschelyk, aangezien deskundige en onpartydige mannen verzekerd zyn van de onbekwaamheid der strydende partyen om hunnen twist te eindigen. Het tweede onderwerp is, het sluiten van een Italiaansch bondgenootschap als die van Duitschland, waarover verschillende gedachten gevoed worden. Het is te hopen dat de teekens van achting en gehechtheid welke de Italianen den keizer en zyne achtbare familie bewyzen, hem zullen bewegen, om afstand te doen, van die strenge maatregels, welke den geessel waren van zoo vele verdienstelyke mannen van dit land.

"Men schryft ons uit Parys, dat M. de Metternich verscheidene malen zou gezegd hebben, dat de Italianen weldra te vreeden zullen gesteld worden. Deze minister kan niet onkundig zyn, dat de terugkering van zoo menige luisterlyke gevangenen tot den boezem van hunne huisgezinnen, de algemeenste bron van blydschap zou zyn."

Op het onderwerp van eene Italiaansche confederatie, maakt het Journal des Debats de volgende juiste aanmerking:—

"Wanneer de verschillende mogenheden onder dewelke de schoone landstreek van Italie verdeeld is, zoo veel als de omstandigheden zullen toelaten, de verschillende scheuringen van het Italiaansche huisgezin willen vereenigen; wanneer zy afschaffen willen die talryke tolhuizen, welke gelyk zoo vele koperen muren, steden van elkanderen scheiden, wier torens van elkander kunnen gezien worden; wanneer zy weder willen aanmoedigen, door het verlenen van eenen vryen handel, den inwendigen voorspoed van een land, dat dermate door de natuur begunstigd is; wanneer zy ten opzichte van hunnen buitenlandschen handel een algemeen stelsel willen daarstellen, waarby de belangens van elke party vereenigd worden; zoo zy eene Italiaansche vlag willen aannemen, en, door hunne zeemagt te vereenigen, die vlag door de Barbarysche mogenheden gevreesd te maken, in diervoege dan, zal de Italiaansche confederatie als eene weldaad aangenomen worden, van de Alpen tot aan den voet van den berg Ætna; en de wettige troonen zullen gevestigd worden op den grondzuil van volks liefde.

"Maar wanneer eene geduchte mogenheid, in de Italiaansche confederatie dat protectorschap wil uitoefenen welke thans door twee mogenheden onder zich in Duitschland verdeelen, en waarover zy ten eene of andere tyd mogten twisten, door middel van wapens; wanneer eene kommissie van centrale politie alle pogingen van den nationalen geest moet onderdrukken; wanneer Turin en Napels van Milan moeten ontvangen de hooge orders, welke aan de koningen de limiten moeten aanduiden, tot hoe verre zy vermogen te gaan met de vergunningen aan hun volk—dan zal het plan van eene confederatie instede van de Italianen te vreeden te maken, hen en andere natie onvergenoegdheid inboezemen.

"Frankryk heeft het regt te eisschen, dat de gouvernementen van Napels en Turin vry zullen zyn van alle vreemde beheersching. De Bourbons die in Napels regeren zyn de natuurlyke en staatkundige bondgenooten van hen, die over ons en over Spanje regeren. Toen de koning van Sardinien van het Kongres te Wenen, deze belangryke gift van Genua verkregen had, is er letterlyk gezegd geworden, dat "die monarchie strekken zal als een sluitboom tusschen Oostenryk en Frankryk." Wanneer onder voorwendsel van een bondgenootschap, het hof van Turin aan de wegen van Oostenryk moest geketend worden, zoo zal zulks eene kwetzing voor Frankryk zyn en de geest van het traktaat van Wenen, zal in een wezenlyk punt geschonden worden."

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is te bepalen, zoo als hierbÿ wordt bepaald: dat de voorsteden aan de Overzÿde der Haven, Pietermaaÿ en Scharlo, met opzigt tot de herstelling en het onderhoud der wegen en straten in dezelve, onder de bestaande verordeningen nopens de wegen in de Oost, Middel en West Divisie des eilands zullen begrepen zÿn; en dat bewoners van elk der gemelde voorsteden, gemeenschappelÿk met die van het district der Divisie waaraan dezelve grenst, de vereischtte getallen slaven zullen moeten leveren, om, voor den tÿd bÿ de wet vast gesteld of nog te stellen, tot de herstelling der wegen en straten in beide, gebezigd te worden; met dit onderscheid nogtans, dat door de bewoners van de gezegde voorsteden, van elk tien tal slaven waarvoor hoofd geld betaald wordt, een tot het werk zullen worden geleverd; en wel zulks doordien het bepaalde bÿ het tweede artikel des reglements op het onderhoud der publieke wegen, omtrent het leveren van slaven in de voornoemde divisien, op de voormelde voorsteden niet toepasselÿk is of kan worden gemaakt.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 22sten Augustus 1825, het twaalfde Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van dezelven,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, in de Willemstad, op Pietermaaÿ, Scharlo en aan de Overzÿde dezer Haven den 26sten der voormelde maand.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 6den Augustus 1825.

WAARSCHOUWING.

HET tydstip van betaling van het Hoofd en Familie Geld over den eersten termyn de zes Jaars reeds verloopen zynde, worden de genen die aan die belasting onderhevig zyn en als nog hunne rekeningen daarvoor niet hebben komen voldoen, by dezen aangemaand om de door hen verschuldigde en alhier bedoelde belasting in den loop dezer maand te betalen, aangezien er eene lyst van al de rekeningen de welke op Ultimo dezer zullen open staan, op den eersten September aanstaande aan het Officie Fiscaal ter geregtelyke vervolging der debiteuren zal worden afgegeven.

Men gelieve indachtig te zyn dat de kosten die uit de sommatien, renovatien enz. voort vloeyen meesten deels het bedrag der rekeningen van Hoofd en Familie geld ver te boven gaan.

De Hoofd Ontvanger,
C. L VAN UYTRECHT.

Den 6den Augustus.

BEKENDMAKING.

DE Commissie belast met het toezigt over het Schoolwezen alhier maakt mits deze aan het Publiek bekend, dat zy voortaan maandelyks hare byeenkomst zal houden in de Consistoriekamer van het Protestantsche Kerkgebouw binnen het Fort Amsterdam en dat wel des morgens van elf tot twaalf ure op den eersten Maandag van elke maand, te beginnen met de maand September aanstaande.

Onvermogende ouders die verzoeken of voordragten omtrent hunne kinderen aan de voorzeide Commissie te doen hebben, gelieven zulks schriftelyk en ten minste een paar dagen vóór den hier boven bepaalden vergaderingsdag aan den ondergeteekende in te leveren, terwyl het antwoord van de Commissie op den volgenden Maandag na dat de vergadering zal plaats gehad hebben van dezelven kan vernomen worden.

Van wege de Commissie voormeld,
C. L. VAN UYTRECHT.

Curaçao den 25 ten Augustus 1825.

AANBESTEDING.

WORDT aanbesteed ten behoeve het Militaire Garnisoen alhier:

Een Duizend Vier Honderd en Vyftig Ellen Vlaamsch Linnen van zes kwart breed.

Vyftig Knipmessen.

Vyftig Lepels.

Vyftig Vorken.

Vyftig Friseer Kammen.

Drie Honderd Paren Militaire Schoenen van goed Europeesch of Amerikaansch Leer, volgens model by de ondergeteekende te bezichtigen.

Adres met besloten Billetten en overlegging van monsters tegen aanstaande Dingsdag den 30sten dezer des middags 12 ure ten Kantore van die ondergeteekende in het Fortres Amsterdam.

De Luitenant Kwartiermeester,
C. F. VAN CASTEREN.

Den 19den Augustus 1825.

TE KOOP,

DE SCHOONER

CORNELIA.

Zy is een hecht en sterk gebouwd vaartuig, gekoperd en byna geheel van koperen bouten voorzien; hebbende slechts 39 Tonnen inhoud en laadt 400 Vaten of 40 Ton Rio de-la-Hacha Hout; zy zeilt wel en kan naar zee gezonden worden, zonder één Pattienje onkosten; hare zeilen, tuig en rondhouten, &c. zyn in de volmaakste order; indien niet verkocht zynde vóór het einde van deze maand, zal zy dan gezet worden op de Publieke Opveiling van den Heer Abm. De Meza, by wien het inventaris te bezien is, of by den ondergeteekende ten zyne Huize No 14 op Pietermaay, alwaar uit de hand te koop te bekomen zyn, drie fraay gewerkte Mahogny houten Side Boards en een stel Mahogny houten Tafels.

JOSEPH MOLLER.

August 19, 1825.

FOR SALE.

THE SCHOONER

CORNELIA.

She is a staunch strong built coppered and mostly copper fastened schooner, only 39 Tons and carries 400 barrels or 40 tons Rio-de-la Hacha wood; sails well and can be sent to sea immediately without one dollar expence; her sails, rigging, spars, &c. being all in the most complete order; if not sold previous to the end of this month she will then be put up at Mr. A. De Meza's Public Vendue, where inventory is to be seen, or by the Subscriber at his House No. 14 at Pietermaay, where is on hand for sale three handsome Mahogany Side Boards and one set of Tables.

JOSEPH MOLLER.

HUWELYKS BEKENDMAKING.

HEDEN zyn de geboden aangeteekend van AREND HENDRIK ERNST PHILIP SCHULER en CATHELYNTJE SOPHIA NESTY. Zy verzoeken mits deze aan al hunne Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden hiervan kennis te nemen, en maken hun allen bekend dat zy voornemens zyn op den 7den der aanstaande maand hun huwelyk te laten voltrekken; en bevelen zich aan in hunne geëerde vriendschap.

Curaçao den 26sten Augustus 1825.

August 19, 1825.

FOR SALE OR TO LET.

A very commodious House for a small family, belonging to J. Corser, Esq. situated at Pietermaay in the road to Government Penn. For particulars apply to the undersigned.

SAMUEL LYON.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

20.	golet	Maria, Van Starckenborgh,	Maracaybo
22.	——	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
	——	Mathilda, Bricher,	Maracaybo
	bark	Gouv. van Scholten, Wight,	St. Thomas
23.	golet	Anna, Bolwig,	dito
	——	Eclipse, Jones,	New York
25.	brik	Matteawan, Coffin,	dito
26	golet	Maria Louisa, Pimento,	P. Cabello

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

20.	golet	Poulina, Ribera,	Rio de la Hacha
23.	——	Eolo, Ximenes,	P Cabello
	——	Juliana, Eugene,	St. Thomas
25.	——	Twee Vrienden, Eckmeyer	Aruba
	bark	Gouv. van Scholten, Wight,	St. Thomas
	golet	Generaal Santander, Cottrel,	Puerto Cabello
26.	brik	Hercules, Martien,	New York

PROTESTANTSCHE KERK.

Zondag den 28sten Augustus, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Op verleden Zaturdag vertrok van deze haven Z. M.'s fregat de Amstel, van 44 stukken geschut, gekommandeerd door den kapitein Bakker, aan boord hebbende Z. E. den Generaal Kraÿenhoff, hoogstdeszelfs gevolg en den Weled. Gestrenge Heer R F. van Raders, kapitein adjudant van Z. E. onzen Gouverneur.

Des morgens ten 8 ure trokken het Bataljon Schutterÿ en het Garnisoen op in Parade vóór het Fort Amsterdam; de Leden van de onderscheidene Hoven op dit Eiland, de Bevelhebbers en de Officieren van Z. M.'s schepen van oorlog de Eendragt en de Merkuur, de Officieren der Schutterÿ en die van het Garnisoen, de Heeren Hoofd Ambtenaren en verscheidene Inwoners dezes Eilands, verschenen op het Gouvernements Huis om Z. E. den Generaal eene voorspoedige reis te wenschen; ten negen ure nam Z. E. onzen Gouverneur op eene plegtige en hartroerende wÿze, met eene gepaste aanspraak, in tegenwoordigheid van de voornoemde Heeren en Mevrouwe en Dames Cantz'laar's in de Zaal van het Gouvernements Huis, afscheid van Z. E. den Generaal en begeleide den Generaal *en Corps* van daar tot aan boord der sloepen dewelke vóór het Fort gereed lagen om Z. E. aan boord te voeren, gaande Z. E. in het midden der gelederen van de troepen welke vóór het Fort geschaard waren, op welk oogenblik het Fort Amsterdam een salut vuurde.— Ten half tien ure ontroide de Amstel zÿne zeilen en vertrok van vóór het Schottegat de Haven uit. De Amstel vuurde een salut bÿ het uitzeilen van de Haven, hetwelke behoorlÿk beantwoord werd van het Fort Amsterdam.

Op Maandag morgen kwam binnen deze haven, van de Mona Passaat, laatst van St. Eustatius, Z. M's. brik de Kemphaan, gekommandeerd door den kapt. luit. VanRÿn.

Woensdag zÿnde de Verjaring des Geboorten Dags van Zÿne Majesteit onzen zeer geliefden Koning, werd des morgens vroeg door het losbranden van een kanon van aan boord van Z. M's. korvet de Eendragt, dezen heugchelÿken dag aangekondigd, waarop al de schepen in de haven zich fraaÿelÿk met vlaggen vercierden. Ten 8 ure daarop vuurden Z. M.'s korvet de Eendragt en het Fort Amsterdam een koninglÿk salut. Ten 11 ure trokken op in Parade binnen het Fort Amsterdam, het Battaljon Schutterÿ en het Garnisoen, alwaar dezelven door Z. E. onzen Gouverneur in oogenschouw zÿn genomen geworden. Na de Parade, werd er door Z. E. op het Gouvernements Huis Levée gehouden. Des middags en ten 4 ure des achtermiddag werden er van het Fort Nassau en het Fort Amsterdam en Z. M's. korvet de Eendragt koninglÿke saluten gevuurd.

Wÿ ontvingen deze week, New Yorksche nieuwspapieren: dezelve loopen tot den 30sten Julÿ, en behelzen de bevestiging van het berigt, hetwelke wÿ in onze laatste gegeven hebben wegens de erkenning der onafhankelÿkheid van Haÿti door Frankrÿk, dewelke onze lezers omstandiger in dit nummer zullen geplaatst vinden.

Eene dergelÿke bevestiging hebben wÿ ontvangen in eenen privaten brief van onzen korrespondent te Maracaÿbo, welke meldt dat er aldaar een vaartuig van St. Domingo was aangekomen met de officiele tÿding van deze onafhankelÿke erkenning.

Wÿ lezen uit de New York Evening Post van den 28sten Julÿ, dat Z. M.'s korvet de Pallas, aan boord hebbende den hertog van Saxe Weimar en gevolg, te Boston, van Falmouth, was aangekomen.

Er heerschtte, gelÿk wÿ in de Amerikaansche kouranten lezen, eene buitengewone zware hitte te New York, Philadelphia en andere omliggende plaatsen, dewelke van dat gevolg was, dat de sterfte ontzettend aldaar toegenomen is.

Wÿ vernemen met leedwezen, dat de storm van den 26sten Julÿ ll. aller verschrikkelÿkst te Porto Rico gewoed heeft. De overstrooming van de rivier heeft in de binnenlanden onnoemelÿke schade veroorzaakt; vele plantagien hebben hierdoor zwaar geleden; een aantal vee is vergaan en een groot getal menschen hebben goed en leven verloren. Onder de verscheidene vaartuigen welke verongelukt zÿn, wordt de alhier bekende Amerikaansche brik Leander, kapt. Mc Foy geteld. waarvan gelukkiglÿk, het volk en een gedeelte der lading gered is.

UITTREKSEL VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

New York, July 23.

Griekenland —Men zegt dat de verrader Odysseus in de banden der Grieken gevallen is, na van zyne eigene soldaten verlaten te zyn.

De Neurumbergsche korrespondent van den 31sten Mei behelst een artikel gedagteekend van de kust van de Middellandsche Zee, den 15den Mei, hetwelke meldt dat de Turken onvermogend zyn den oorlog tegen de Grieken krachtdadig voort te zetten. Men verzekert dat de onderkoning van Egypte geene versterking kan zenden, aangezien hy genoodzaakt is, om een leger op de been te brengen om de onlusten in Syria te stillen.

Men vermoedt, dat, om dat Ibrahim Pacha, den verwachten voortgang niet gemaakt had in de Morea, dat er een besluit genomen is te Konstantinopolen, om hem aan zyn lot geheel over te laten.

Een artikel van Zante van den 18den April meldt, dat er eene ontzettende hoeveelheid krygs-en mondbehoeftens naar Navarino afgezonden worden, door de beschikking van den graaf Matarot, kommissaris generaal van de Grieksche armee. die tegen 35,000 harde piasters van Napoli ontvangen heeft.

Een artikel van Corfu van den 1sten Mei, be-

rigt dat Ibrahim Pacha, na verscheidene gevechten waarin hy verslagen is geworden, te Modon is aangeland, en heeft al de overgebievene Europische officieren die de Grieken ontsnapt waren laten onthoofden, aan wien, volgens de Turksche gewoontens, by zyne ongelukken toeschryft.

De Parysche Konstitutioneel van den 9den Juny, geeft een uitvoerig verhaal van den neerlaag van Redchid Pacha, aan het hoofd van 25.000 Albanesen, Solioten en anderen, omtrent Anatolico, door de Grieken. Notes Bozaris, Zangos en Nicetas waren de hoofden, die de Christenen aangevoerd hebben.

Men meldt op den 16den Mei, dat de 'Seraskier', het distrikt van Ulochas overgetrokken had en op den 17den met het aanbreken van den dag, door de Grieken, die Anatolico bezet hielden, ontmoet was. Nicetas, die de vóórhoede aanvoerde, gaf dadelyk het teeken voor den aanval, en rukte zelve aan in het midden der vyandelyke troepen. Ten 3 ure, vermeldt men, bekroonde de overwinning den standaard der Christenen. De Turken werden in alle punten verslagen, zy vluchteden by den weg van Arta, en lieten 3000 dooden op het slagveld, 500 gekwetsten en twee krygsgevangene Pachas; men voegt er by, dat 20 vaandels en al de Ottomansche artillerie vielen in de handen der Grieken.

July 28.

HAYTI.

De Philadelphia Gazette verschaft de volgende byzonderheden der jongst geledene overeenkomst tusschen Frankryk en Hayti. De Uitgever merkt aan: het is niet weinig te bewonderen dat het Fransche gouvernement eene vloot van 14 oorlogs vaartuigen zou uitzenden, om zynen afgezant in deszelfs onderhandeling by te staan; en daar het schynt dat de onafhankelykheid van slechts *een gedeelte* van het eiland erkend is, moeten wy niet vreemd opzien, zoo wy binnen kort vernemen, dat het *Spaansche* gedeelte door de Fransche krygsmagt is bezet geworden.

Port au Prince, July 21.

Wy bedienen ons van deze gelegenheid over New York, om U te berigten der aankomst alhier, op den 3den dezer, van een Fransch fregat, eene brik en eene schoener, zynde het gedeelte van een eskader, bestaande uit twee linie schepen, voerende elke de schoutbynachts vlag, acht fregatten, twee brikken en eene schoener; dadelyk na het ten anker komen, verklaarde de bevelhebber van het fregat (de baron Mackau) aan Z. E den President, dat hy de brenger was, van eene kommissie van Z. A. C. M. Karel de X. om met dit gouvernement te onderhandelen over de erkenning van deszelfs onafhankelykheid.

Op den 7den zyn de voorwaarden aangenomen en den volgenden morgen is de brik vertrokken om het eskader kennis te geven der vriendschappelyke volbrenging van de kommissie.

Op den 9den is het gantsche eskader vóór deze haven aangekomen; en dezen morgen is de ordonnantie der onafhankelykheid op eene plegtige wyze aan wal gebragt en gevoerd in statie naar den senaat.

De volgende artikelen zyn door de senateurs aangenomen en naderhand goedgekeurd door Z. E. den President:—

De havens van het *Fransche gedeelte* van het eiland St. Domingo open te verklaren voor alle natien; (het Spaansche gedeelte wordt niet begrepen in de akte der onafhankelykheid) slechts de helfte van in- en uitgaande regten welke andere natien betalen, zal men van de Fransche schepen, koopmanschappen en voortbrengzels mogen afvorderen; een honderd en vyftig millioenen franken uit te betalen aan de Fransche kolonisten, als eene schadevergoeding, betaalbaar by termynen, binnen den tyd van vyf jaren, de eerste termyn op den 31sten December 1825.

Men meldt, dat eene schriftelyke verzekering is gegeven geworden, door den baron Mackau, dat het niet de mening was van het Fransche gouvernement, dat het woord voortbrengzels zal in zich bevatten den uitvoer van Haytiaansche voortbrengzels op halve geregtigheden. Deze zoo wel als andere byzonderheden zullen breedvoeriger verklaard worden zoodra wy ons met dezelve zullen bekend gemaakt hebben. Men maakt geene melding der bepaling voor het ophouden van de begunstigde geregtigheden,

Alle bezigheden zyn gestaakt; het is alles feestviering en illuminatien.

Op den 9den vertrok het Fransche vaartuig Bearnoise naar Frankryk, met depechen betrekkelyk het traktaat, geteekend door de beide partyen. De President ontving op dien dag de gelukwenschingen van de Fransche kooplieden over deze gelukvolle gebeurtenis.

Sailed from this harbour for Amsterdam, on Saturday last, His Majesty frigate Amstel, of 44 guns, capt. Bakker, having on board His Excellency the lieut. general Krayenhoff and suite, and capt. R. F. van Raders, aid-de-camp to His Excellency the Governor. The general took his leave and was conveyed on board the frigate in the most solemn manner and several salutes were fired on the occasion.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, July 23.

Greece.—The traitor Odysseus is said to have fallen into the hands of the Greeks, after having been abandoned by his own soldiers.

The Nuremberg Correspondent of 31st May, contains an article, dated from the coast of the Mediterranean, May 15, which represents the Turks as incapable of prosecuting the war against the Greeks with vigor. It is asserted that the viceroy of Egypt cannot reinforce Ibrahim Pacha, in consequence of his being compelled to contribute to the formation of an army which the Porte finds it necessary to employ, in order to tranquilize Syria. It is further surmised, we say nothing of the probability of the surmise, that because Ibrahim has not made the progress expected, in the Morea, there is a disposition at Constantinople to abandon him to his fate altogether.

A Zante article of April 18th, states that an immense quantity of ammunition & provisions are to be sent to Navarino by direction of Count Mataros, commissionary general of the Greek army, who had just received from Napoli, 35000 hard piastres.

A Corfu article of May 1, mentions that Ibrahim Pacha, after several actions in which he had been defeated, was in Modon, and had beheaded all the remaining European officers, not taken prisoners by the Greeks, to whom, according to the Turkish custom, he attributes his misfortunes.

The Paris Constitutional of the 9th June details the defeat of Redschid Pacha, at the head of 25,000 Albanians, Suliots and others, near Anatolico, by the Greeks; Notes Bozaris, Zangus, and Nicetas, were the chiefs who led the Christians. On the 16th May, it is stated the 'Seraskier' has crossed the district of Ulochas, and on the 17th, at day-break, was encountered by 12,000 Greeks who covered Anatolico.—Nicetas, who commanded the van guard, immediately gave the signal for battle, and rushed into the midst of the enemy himself.—At 3 o'clock victory, it is stated, crowned the standard of the Christians. The Turks, beaten at all points, fled in the road to Arta, leaving 3000 killed on the field of battle, 500 wounded and two Pachas prisoners; 20 standards, and all the Ottoman artillery fall, it is added, into the hands of the Greeks. If this account be true, and it bears every mark of authenticity, the campaign of the Sultan this summer has ended in the same dissasters that crowned every former attempt against Greece.

Milan, May 30—"We have, at this moment, the emperor and empress of Austria, the king and queen of Naples and the Two Sicilies, the archduchess Maria Louisa, the duke and duchess of Modena, the grand duke of Tuscany, the viceroy and reine of Italy, the prince and princess of Salerno, &c. &c. Milan has been all life since the arrival of the good and excellent emperor. Fetes have followed each other in rapid succession: and Sir Henry Wellesley, the English ambassador at Viena, (now here with the Court,) presented the English to the emperor and empress, at the Palace, a short time after their majesties' arrival. They were received with the greatest kindness, and their majesties conversed seperately with each. Amongst those presented were, major general J. Murray, hon. lieut. col. Gordon, lieut. colonel Stretton, hon. capt. Dundas, R. N. and his brother, Sir John Orde, capt. Slade, and his brother Mr. Pluxley, lieut. Ball, Mr. Noyes, Mr. Wellesley, son of the ambassador, Mr. Aston, Sir Tratton Drake, &c. The general illumination was most splendid. It is supposed that two millions of coloured lamps were displayed on the occasion. The arena, holding 4,000 people seated, was filled, to witness chariot and horse races; above 100,000 people were collected in the Champ de Mars, for whom there was not accommodation within the Amphitheatre. The grand ball was given by the nobles, to which none under that rank (foreigners excepted) could be admitted, was most splendid; the rooms, which are magnificent, held nearly 1,400 people. All the crowned heads at Milan were there. The fete given by the city at the Scala, where above 6,000 persons were admitted, was unique of its kind. No gentleman was admitted, who was not either in uniform, Court dress, or domino. The emperor, empress, and all the Court, promenaded amongst the company, and conversed most graciously with the individuals known to them. Private balls and grand dinners have been given by the ambassadors and nobility, and it may be with truth said, that Milan never was so gay and brilliant as at this period. In a few days the emperor goes to Genoa, where he remains a week, and then returns here. It is hoped that their majesties will reside some time at Milan, where their presence diffuses so much joy around them."

July 27.

By the Rebecca & Sally, which arrived on Sunday from Port au Prince, we have received the following important information, for the translation of which we are indebted to the New York National Advocate. France, it appears, has at length acknowledged the independence of this once important colony. To Hayti the advantages will be incalculable, the great expenditure of men and money, which she was obliged to sustain to keep up her military strength, can now be devoted to agricultural objects, and the island no longer languish for the want of inhabitants to cultivate her soil.—

REPUBLIC OF HAYTI.

Port au Prince—Interior, July 1825.

On the 3d inst. three French vessels of war, carrying the national flags; one schooner, one brig, and one ship, wearing the white flag at the peak, and Haytien colours at the fore top, moored in the Great Wadshead, without gun shot of our forts, at one o'clock P. M. Immediately after mooring the frigate sent her launch on shore as a flag of truce, transmit to our government, the dispatches of the French nation. Colonel *Boisblanc*; chief of port regulations, repaired on board the French frigate having on the road fallen in with the flag of truce, and receiving from it the dispatches; the flag was remanded on board till further orders. The next day, the 4th curr't colonel St. Victor Poel, chief of the military police, attached to the *prime staff* of the place, *Grand Envoy* of the Republic of Hayti, aid de-camp of H. E. the president of the Republic, commander in chief of the squadron *de viesama*; Duton Inginac, aid-de camp to general B. Inginac, received orders to repair on the beach, and meet the French minister *Mons le Baron Mackau*, commander of a line of battle ship of H. M. C. majesty, king of France. As soon as the public were informed that so distinguished an officer, of such high fame in the glorious career of arms, has made his entree in this Republic, with a treaty from his sovereign of the recognition of our independence *full and entire*—news highly acceptable—astonished many citizens, whilst other expected it from the justice and liberality that has distinguished the reign of the august monarch, Charles X. of France, since his possession of this crown.

From the 5th to 6th inst. in the morning, nothing transpired relative to the treaty of our recognition; meanwhile we could perceive a certain *je ne sais quoi* on the countenance of every one, presaging something great and honourable, but on the 7th the good news was known publicly to all classes. On the 8th inst. early in the morning, one of the French vessels of war, the brig, made all sail from this harbour, carrying the orders and joyful account to the Heights of St. Marcs, where we distinctly heard the rejoicings of the people—fete succeeded fete, and they applauded the prince who proclaimed them free and independent.

The ladies were occupied in this instance, as on all former occasions, in the duties of their toilets, at balls, and, in fact, in all amusements common to the Haytiens—all striving to please. In the midst of all this joy, festivity and rejoicings, echo that nymph, ever faithful to repetition, this once was true to recollection and sound, and was every where heard to repeat, *vive la France! Vive Hayti!* Vive a jamais Charles the 10th le liberal! Vive a jamais Boyer! (long live France! long live Hayti! long live Charles the 10th the liberal! live forever Boyer!) beloved and cherished of his people—the least we can call him, the *happy Boyer*.

On the 9th, at half past 9 o'clock, P. M. one of the three French vessels of war, the schooner called the Bearnaise, made sail for the kingdom of France, and bearing with her the ratified treaty, duly, signed, sealed, and exchanged by both nations—despatches that will boldly show to the world that the *Republic of Hayti, free sovereign and independent*, was recognized as such by the authentic act of "*sacred treaty*," signed by the French nation in this *their* ancient metropolis of *this* country. This very day M. de Baron de Mackau received the respects and visits of all Frenchmen in Port au Prince, merchants and others.

On the 9th, at 8 o'clock A. M. his excellency the president of Hayti received with his usual good will the felicitations of all the French merchants and others of that great nation in this Capitol.

Mr. Barbet delivered a discourse to his excellency, thanking him in the name of all strangers in his possessions, for his politeness and goodness to them generally. His excellency remained silent, and having received the expressions and sentiments, replied—"That in doing that which he conceived his duty he only followed the natural dictates of *his heart*." This same day the French squadron, composed of the following vessels, also anchored in our waters, and at 6 o'clock P. M. the two high admirals from the line of battle ships D'Eylau and the John Bart, landed on the quay.

The line of battle ship L'Eylau, 80 guns, vice admiral Jurien, capt. de vaisseau——.

The line of battle ship Jean Bart, 74 guns, vice admiral Grivel; Bron, capt. de vaisseau, in command.

The frigate the Circe, of 44 guns, capt. Mackau, anchored on the 3d inst.

The frigate Nymph, 44 guns, capt. de vaisseau Couviller.

The frigate Magicienne, 44 guns, capt. de vaisseau Bloonpont.

The frigate Venus, 60 guns, capt. Menouvier Desfrene.

The frigate Clorinde, 60 guns, capt. de vaisseau Pellepot.

The frigate Medee, 44 guns, capt. de vaisseau Damele.

The frigate Themis, 44 guns, capt. de vaisseau Bedford.

The brig Rose, 18 guns, capt. de fregate Hunot, moored on the 3d inst.

The brig Curiux, 18 guns, lieut. de vaisseau Golliace.

The hermaphrodite brig Antelope, lieut. de vaisseau Mandruf.

The schr. Bearnoise, lieut. de vaisseau Dervile, moored the 3d inst.

And a ship armed en flute, the Salamander, capt. de frigate Mon. Coste.

The billets of invitation from the secretary general were distributed every where, for the different rejoicings to take place the ensuing Monday, in the spacious and magnificient mansion of the secretary of state, in the Grand-street.

Here is to this day, as faithful an account as we can render to our benevolent readers, of the happy events that all are glad to repeat with enthusiasm—*Vive la France*—*Vive Hayti.*

FROM EL CONSTITUTIONAL.

Bogota, July 7.

By the last post from the South, we have received papers from Lima to the 21st of April and from Guayaquil to the 14th May. On the 10th of April a proclamation from general Bolivar was published in Lima, announcing his intention of departing immediately for the provinces of Upper Peru, with the professed object of organising the government there, and destroying the remnant of the army under general Olañeta. In another part of our paper we have inserted it entire. Whether this resolution was carried into effect, and the date of his departure, is still unknown to us. A council of government had been formed to conduct the affairs of government in his absence. With respect to Olañeta, it has been reported in Guayaquil on the authority of letters from Payta, that he had been assassinated: the news however does not come sufficiently authenticated. Continual desertions take place from his army, and in despatches from general Sucre, head quarters La Paz, dated 2nd and 4th of March, which we hope to be able to insert in our next number, he informs, that a body of 200 men had passed over to the Liberating Army, and that a large extent of country had declared for the cause of independence. On the whole the accounts from Peru, are highly favourable, and the force with general Olañeta is too insignificent at present to excite any alarm for the result, in case they should be compelled to reduce him to submission by force of arms.

If the correspondence between the court of Rome, and Sr. Tejada our envoy there, inserted in this day's number, discovers the plots and intrigues of the Spanish government, it does not the less evince the weakness of a cabinet, whose relations, in a political point of view, are insignificant. We are not surprised that an essentially weak and defenceless government should follow the impulse given to it by others, from whom it has every thing to hope and to fear; but we can scarcely imagine even for a moment, that Colombia would allow herself to be led away by a false estimate of the advantages she would reap, or of the injury which would result to her, (according as it may terminate,) from a negociation, which in no wise can exercise any influence on her political interests. Relations of much more real importance demand preferably the attention of the government, and the prospect of her future condition is too flattering and gratifying for us to entertain apprehensions at any accidental circumstance which may take place, not directly operating upon our positive or relative political position towards other nations.

PERU.

PROCLAMATION OF HIS EXCELLENCY THE LIBERATOR.

10th of April 1825.

Inhabitants of Lima!—I absent myself with unfeigned grief from your beautiful capital for the departments of the south, to discharge the agreeably duty of ameliorating the condition of your brethren, recently incorporated with the republic. The government of that part of the country has been up to the present moment a pure despotism, and that of the law has not yet been carried fully into effect: they have need, therefore, of the immediate presence of the supreme authority for the alleviation of their past misfortunes.

Inhabitants of Lima!—I depart highly satisfied with you, for your entire devotedness to the cause of your country. In return, I leave you a government composed of men whorty to rule over you, and an army as distinguished for discipline as for heroism. You have nothing now to excite your apprehensions. The reign of crime has ceased: wise laws have been enacted by your Legislators, and I have entrusted their execution to prudent men. Your duties are now confined to the tranquil enjoyment of the fruits of the wisdom of your Congress and your Magistrates. A long repose is wanting to cure the wounds inflicted on your country, I wish you this repose; but accompanied by the pleasing elasticity of freedom.

BOLIVAR.

PAPAL STATES.

To enable our readers to judge of the intrigues of the court of Madrid at Rome, we have thought proper to publish the following documents. By them it will be seen that Sr. Tejada was upon the point of departing from the Papal States, in the month of October of last year, in consequence of an order forged, we have no doubt, by the Spanish Ambassy. But his eminence the cardinal secretary of state was so indignant at this proceeding, that he immediately ordered a satisfactory apology to be given to Sr. Tejada.

This circumstance, added to information that we possess, of the publication in the *Gaceta de Madrid* of pastoral letters from his holiness, exciting the people of America to the violation of their oaths and to anarchy, induces us to suspect that Spain finding that she cannot reduce us to subjection on the field of battle, is determined to see what advantage she can obtain, by disquieting the consciences of the feeble mind ed. We nevertheless are too well assured of the good sense of our fellow-citizens to apprehend the consequences of such manœuvres.—The enemies of America still think that we are as unenlightened as the aborigines of our continent, and consequently propose opening the campaign with spiritual weapons. Let us then prepare ourselves, and we shall not find much difficulty in dissipating the brooding tempest. After the storm a calm will ensue, and with it, eternal and undisturbed tranquility. In the meantime we can state that Sr. Tejada is at present at Florence, with well-founded hopes of shortly attaining the object of his mission.

Bologna, 21st October 1824.

Most Excellent Sir—An agent of the government has just made known to me an order of your excellency, or, more properly speaking, of his holiness, to depart from his states in the shortest possible time.

Although I was not entitled to expect an order of this kind without knowing the motives of it, nor to be treated, as I may say, like a criminal, my only object in coming to Rome having been to demand spiritual assistance for the Catholics of my country, I am, notwithstanding, disposed to obey it, however reluctantly, as soon as the above order is sent to me in writing, and my passport, which is in the office of the governor of that city, is returned to me.

In the meantime, I beg of your excellency to reflect for a moment on the disastrous effects which the publication of what has already taken place in Rome, and is actually on foot at Bologne, with regard to my mission, must produce in America, and even in Europe, and what will be the consequences.

I have had the honour to point them out to your excellency, with all the clearness I am capable in my letter of the 27th ult., and having thus exonerated myself from all blame on the part of my government, and my countrymen, I shall myself go and inform them of the unfortunate issue of the steps which I have taken to attain the object of my mission.

I hope your excellency will reflect a moment, previous to deciding definitively on a question of so much delicacy. I even venture to hope I may be allowed to remain here for the answer, and I trust it will be such as may render unnecessary the painful duty of announcing to my government, that the father of the faithful refuses to listen to the supplications of the Catholics of Colombia.

I have the honour to be, &c.

IGNACIO TEJADA.

To his Eminence Cardinal Somogaglia,
Secretary of State.

Sir—Sr. Chiaven has delivered to his Eminence the letter which you addressed to him on the 21st of this month. He has learned by this letter with the greatest astonishment that an agent of the government had signified to you by his order, or rather by order of his Holiness, to depart from his States with the least possible delay. His Eminence immediately assured Sr Chiaven that he had never given an order of the kind, and professed extraordinary surprise at a thing of which he was perfectly ignorant. He assured him at the same time, that his Holiness could never have given such an order, because his Holiness would certainly have spoken of it to his Eminence. But in an interview last evening, his Eminence learnt personally from his Holiness that the latter was equally surprised at it.

His Eminence has ordered me to explain this to you, and to request of you at the same time to acquaint him with the name of the commissary who delivered it in your house, the local authority who sent it, whether it was in the name of *Monsignore* the Vice-delegate, or of his Eminence the cardinal archbishop of Bologna, of the police magistrate, or of the senator of the town.

I beg of you to return an answer upon this, and in fulfilling the orders of His Eminence the cardinal secretary of state, who has charged me to assure you of his esteem and consideration, I have the honour to subscribe myself, with perfect esteem and respect,

JEROMINO GALANTI,
Clerk in the Secretary State's Office of his Holiness.

To Dr. Ignacio Tejada. (G. de Colombia)

London, May 6.—The Directors of the Colombian Agricultural Association are making arrangements for sending to Colombia a number of Scotch and Irish emigrants, for whose comfort every possible provision will be made. *British Press.*

ST. THOMAS, Aug. 17.

ITALY.

Italian Confederation.—The Journal des Debats of May 29, contains the following extract of a private letter, dated at Milan, May 18:—

"Since the solemn entry of the emperor and empress of Austria, this city has assumed an animated appearance. The august personages invited to meet here arrive in succession. The king and queen of Naples, the duchess of Parma, and the grand duchess of Tuscany, are already within our walls. It is not known when the king of Sardinie will arrive, or whether he will arrive. We are assured that the conferences between the chancellor of Austria, and the embassadors of France, Russia, Prussia and England, will begin about the 1st of June. Other conferences will be held between him and the ministers of state of Naples, Tuscany, Parma, Modena and Sardinia, at which the cardinal representing the holy father in quality of ambassador extraordinary, will assist.

"These double conferences appear to have distinct objects. One is the projected arrangement with regard to the Greeks and the Ottoman Porte—an arrangement doubly desirable, since well informed and impartial men are satisfied of the reciprocal inability of the two parties at war to terminate their contest; the second object is, it is believed, an Italian federation like that of Germany, on the nature and effects of which, there are many and various opinions. It is hoped that the marks of devotion which the Italians give to the emperor and to his august family, will induce him to renounce these measures of rigour which have fallen upon many distinguished men of this country.—M de Metternich, they write to us from Paris, has said several times, that the Italians shall be soon made content. This minister cannot be ignorant, that the return of so many illustrious prisoners to the bosom of their families, would be the most universal source of content."

On this project of an Italian confederation, the Journal des Debats makes the following just remarks:—

"If the different powers, between whom the beautiful soil of Italy is devided, will bring together, as far as circumstances will admit, the different fractions of the grand Italian family; if they will abolish those lines of custom houses which, like so many walls of brass, separate towns whose steeples may be seen from one another; if they will reanimate, by a free commerce, the internal prosperity of a country so favoured by nature; if they will establish with regard to their external commerce a general system, uniting the interests of each part; if they will adopt an Italian flag, and, by uniting the efforts of their several marines, will make that flag respected by the Barbary powers, the Italian confederation will be received as a benefit, from the Alps to the foot of Mount Ætna. The legitimate thrones will be confirmed upon the base of the love of their people.

"But if a preponderating foreign power is to exercise in the Italian confederation, that protectorship which two powers now divide between them in Germany, and which at some time or other they may contend for with arms; if a commission of central police is to repress every effort of national spirit; if Turin and Naples are to receive from Milan the imperious orders which shall draw the limit to kings of the concessions which they shall grant to their people,—then the project of a federation, so far from rendering the Italians contented, will give dissatisfaction to them and to other nations.

"France has a right to demand that the governments of Naples and Turin shall be free from every foreign domination. The Bourbons who reign at Naples, are the natural and political allies of those who reign over us and over Spain. When the king of Sardinia obtained from the Congress of Vienna the important acquisition of Genoa, it was said literally at the conferences, "that that monarchy would serve as a barrier between Austria and France." If, under the pretext of a federation, the court of Turin is to be chained to the car of Austria, France will be wounded, and the spirit of the treaty of Vienna will be violated in an essential point."

New Bedford, June 28.—By the arrival last evening, of the ship Phebe Ann, of this port, in 35 days from Rio, the following intelligence is furnished by capt. Gardner. Six days previous to his leaving, a government brig arrived in six days from Montevideo, with despatches for the Brazilian government, the porport of which was that a revolt had taken place in that province.

The general that had assumed the command of the revolutionists, is the same that formerly commanded under Artages; he had planted his standard around Montevideo. The city not being strong enough in those whom they could depend, they were obliged to abandon their post. The general commanding in the city states he has not one thousand on whom he can depend. In consequence of the above intelligence, the emperor had laid an embargo at Rio, prohibiting any departing, bound to the south, and was embarking sixteen hundred troops, with a general to supersede and take the command at Montevideo.

An Iron rigged Ship.—New York, April 23.—The new ship Washington of 750 tons, which sailed from this port for Canton on Thursday, has all her lower shrouds, all her topsail and top gallantties, topsail and top gallant sheets, bobstays, cable, &c. of iron chains. —*Amer. paper.*

Relief for Cramp in the Stomach.—Mr. Dunham—I have seen the most violent cases of cramp in the stomach immediately relieved by drinking freely of warm water, sweetened with molasses, or coarse brown sugar, when opium, or its various preparations, nor any thing else would give relief to the patient. Believing that this hint may probably be the means of relief to some one or more afflicted with the above awful complaint, I think it my duty to make this communication.—*Norwich Courier.*